

Sygn. akt III CSK 299/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku T. P. i J. P.
przy uczestnictwie M. P. i Wspólnoty Gruntowej "Ł."
w P.o zasiedzenie nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 kwietnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w N.
z dnia 1 czerwca 2017 r., sygn. akt III Ca .../17,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawców na rzecz uczestniczki M. P. kwotę
1350 zł (tysiąc trzysta pięćdziesiąt zł) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 czerwca 2017 r. Sąd Okręgowy w N. w sprawie o zasiedzenie nieruchomości oddalił apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w N. z dnia 27 października 2016 r.

Wnioskodawcy wnieśli skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność, m.in. przez błędne ustalenie władztwa wnioskodawców nad sporną nieruchomością, a także zignorowanie zeznań świadków przez Sądy obu instancji oraz rażące naruszenie swobodnej oceny dowodów (art. 233 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna – zarówno w zakresie uzasadnienia przyczyny kasacyjnej, jak i uzasadnieniem podstaw kasacyjnych – wbrew użytym sformułowaniom, koncentruje się na krytyce ustaleń oraz oceny dowodów, co jest w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalne (398³ § 3 k.p.c.). Ocena dowodów jest zresztą podważana w sposób bezpośredni przez odwołanie się do naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Skarżący nie wykazali zatem przesłanek oczywistej zasadności skargi kasacyjnej określonych jednolicie w orzecznictwie Sądu Najwyższego (np. postanowienia z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ.).

W okolicznościach sprawy oraz w świetle dokonanych ustaleń zastosowanie art. 172 k.c. przez odmowę stwierdzenia zasiedzenia było prawidłowe.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).